

opusdei.org

Un llibre parla de la llar en la qual va créixer sant Josepmaria

S'ha presentat a Barbastre el llibre 'Una família del Somontano', centrat en la infància i adolescència de sant Josepmaria Escrivà, l'època menys coneguda del sant de Barbastre per l'escassetat de documents que es conserven.

07/10/2004

Els pares de sant Josepmaria

“El desig de santedat –diu Joan Pau II en el seu llibre ‘Aixequem-vos, anem!’- es desenvolupa molt millor quan troba al seu voltant el clima favorable d’una bona família. Què important és l’ambient familiar!”. Sobre la família en la qual va viure un nen que després seria sant, han investigat Gloria, Esther i Lourdes Toranzo i el resultat és un llibre titulat ‘Una família del Somontano’, família que té també profundes arrels en les comarques catalanes veïnes.

Segons Gloria, el Fundador de l’Opus Dei sempre va mantenir al llarg de la seva vida un marcat caràcter aragonès “ja que sentia un sincer afecte cap a la seva pàtria noia, Barbastre, a la qual tant devia. Fins i tot parlant amb ell era usual escoltar-li coses de la seva terra; el pa recién fet en el forn de llenya o un bon plat de borratges; parlava amb entusiasme dels passejos pel Coso o

fins les preses del Vero, i de les visites a la Verge del Llit a la catedral de la seva ciutat. Va tenir també totes les característiques del temperament aragonès: claredat, noblesa, obstinació i perseverança davant les dificultats -que de vegades es confon amb la tozudez- i un gran cor”.

Segons l'escriptora, l'estudi va sorgir per iniciativa de Mons. Álvaro del Portillo, primer prelat i successor de sant Josepmaria al capdavant de l'Opus Dei. “Tenia una gran il·lusió per donar a conèixer l'exemple de vida cristiana que sant Josepmaria va rebre en la seva llar”. El treball de les tres germanes recull informació pràcticament inèdita, “vam estudiar els escenaris en els quals va transcórrer la vida de la família formada per José Escrivá i Dolores Albás –els seus pares- i els seus sis fills: Barbastre, en primer terme, i també Logronyo, Saragossa i Madrid. La documentació procedeix d'arxius,

publicacions periòdiques, entrevistes personals, fotografies, registres parroquials i testimoniatges orals, confrontats entre si. Ha estat una investigació detallada, en els quals hem invertit diversos anys”.

Una llar cristiana

Per a la coautora del llibre, a pesar que el sant barbastrense va viure només tretze anys en la ciutat del Vero, sempre va estar vinculat a aquesta i cap a tot l'aragonès, sentiment que es manifestava en obres com la correspondència mantinguda durant anys amb amics, autoritats civils i eclesiàstiques de Barbastre, i va realitzar les gestions que estaven a la seva mà en benefici de Barbastre. De fet, al maig de 1975 l'Ajuntament, sent alcalde Manuel Gómez Padrós, li va imposar la Medalla d'Or de la Ciutat.

Gran part del llibre se centra en els pares i sis germans del sant

barbastrense. “Penso que la fe profunda que li va acompanyar durant tota la seva vida la va rebre dels dos. De la seva mare també va heretar el bon gust i l'estima per l'hospitalitat i l'ambient familiar, que després –amb l'ajuda de la seva germana Carmen, com es comprova en el llibre- es va traslladar als centres de l'Opus Dei. Del seu pare va adoptar el seu interès per la cultura, la seva afició a la lectura i el sentit de l'amistat, perquè, a més de tenir molts amics, José Escrivá va ser un pare i un gran amic per al seu fill Josepmaria. Aquella casa de la Plaça del Mercat era un lloc obert on es conversava i s'aprenia a dialogar, una llar cristiana.”

Carmen Escrivá

Per a Toranzo, el més nou del text és la part “dedicada a la seva germana Carmen -uns deu capítols- que, sense pertànyer a l'Opus Dei, va prestar un

suport incondicional a Josepmaria”. També recullen els últims moments de la seva vida “narrats per una persona que va viure directament amb ella, mostrant el seu humor i trets personals a pesar de ser molt pudorosa amb els seus sentiments o poca comunicativa d'aquests”. L'escriptora també parla de la relació entre ambdós “Es volien molt i arribaven a a entendre's amb la mirada. Carmen va supeditar la seva vida al projecte diví que complia el seu germà”.

Un altre dels punts reveladors és el període que la família va viure a Logronyo. “Tenim testimoniatges de primera mà, molt pocs, que parlen del señorío de la família ja que, a pesar d'haver de canviar de terra, van saber adaptar-se a les circumstàncies en un moment personal i socialment molt dur”. Durant aquests anys, adquireix especial rellevància la figura del seu

pare “de com els clients de la botiga en la qual treballava desitjaven ser atesos per ell”.

Material inèdit

Finalment, el llibre recull fotografies inèdites pertanyents a l'àlbum familiar i en les quals es poden veure a les dues germanes petites de sant Josepmaria, mortes a molt primerenca edat.

L'acte va estar presidit pel president de Desenvolupament i Turisme de la Diputació Provincial d'Osca, José María Morera; el rector de Torreciutat, Javier Mora-Figueroa; Francisco Ponz, ex rector de la Universitat de Navarra i un dels primers membres de l'Opus Dei, que va conviure llargues temporades amb Escrivà de Balaguer, i Gloria Toranzo, autora del llibre al costat de les seves altres dues germanes Esther i Lourdes.

La presentació del nou llibre es produeix dintre dels actes programats pel patronat de Torreciutat amb motiu del centèsim aniversari de la peregrinació dels Escrivá a l'antiga ermita de Torreciutat, en agraïment a la Verge per la curació del petit Josepmaria, quan sent nen de dos anys va caure greument malalt i la seva mare, amb una oració plena de fe, va obtenir d'Ella la gràcia de la seva curació.

Una família del somontano. Esther, Gloria i Lourdes Toranzo. Ed. Rialp, 2004

04 d'octubre de 2004

pdf | document generat
automàticament des de <https://opusdei.org/ca/article/un-llibre-parla-de-la-llar-en-la-qual-va-creixer-sant-josepmaria/> (05/04/2026)